

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 221. Accusationum capita adversus Benedictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV. Generalis Ordinis de Mercede, necnon
A. C. 1416. Mauritijs Pragensis, & Michael de Ma-
 vers, Theologiæ Doctores, Nicolaus
 Vordis, ac Joannes Wellis, juris periti. In
 eadem sessione inter Arragonenses, & An-
 glos oratores magna exorta sunt diffidia,
 quibus ansam præbuit novæ Nationis col-
 legium erigendi jus, quod antea a Conci-
 lio Arragonensibus concessum erat. U-
 trinque acriter disceptatum, tandem ve-
 ro lis composita est.

§. CCXXI.

*Accusationum capita contra Benedi-
ctum.*

*Vander
 Hardt to. 4.
 p. 969.*

Sessione finita Commissarii, provincia
 sibi concredita defuncturi, septem se-
 ligunt Notarios, qui instrumenta confi-
 cerent, adjunctis tribus Advocatis, Pro-
 motoribus, & Apostolicis cursoribus,
 qui citationes affigerent. Omnes Judi-
 cii actus in Palatio Episcopali exercen-
 dos esse, statuebatur. Articuli, super
 quibus Promotores testium depositiones
 exciperent, erant sequentes. I. Bene-
 dictus Schisma fovet, etiamsi pluries de-
 claraverit, viam cessionis ad illud extin-
 quendum unicum esse medium. II. Su-
 per sacrosanctis Evangeliiis juravit se ces-
 surum absque omni mora, si ipse elige-
 retur. III. Cedere sollicitatus fuit a Re-

ge Galliae, pluribus Principibus, Academia Parisiensi, & ab omnibus fere suis Cardinalibus. IV. Contra viam cessionis, tanquam medium illegitimum, publice excepit. V. Eandem recusavit, quamvis Martinus Arragoniae Rex illum ad eam amplectendam impense rogasset. VI. Se Papatu cessurum promisit atque juravit, si pariter suus aemulus cederet, illudque coram suis Cardinalibus Pontisforgiae iterato repetiit. VII. Etiam post mortem Innocentii VII. in hac repugnantia contumax perseveravit. VIII. Mille tergiversationibus cessionis viam eludit, Legatis Galliae turpiter illudendo. IX. In Concilio Perpiniensi a se convocato cedere jurato spondit, & fidem suam liberare sollicitatus respondit, irreparabile damnum se illaturum Ecclesiae, si ulterius sibi hac propositione molesti essent. X. In schismate perseveravit, licet universus Orbis Christianus Constantiam confluxisset, ut pacem Ecclesiae redderet. XI. Imperatori Perpinianum venienti, ut ei cessionem suaderet, pervicacius quam antea restitit, & nil sollicitus de extinguendo schismate, Paniscolam aufugit. XII. Tandem ob praefata fautor Schismatis, haereticus, & schismaticus obduratus ab omnibus Christianis reputandus est.

§. CCXXII.
R

Hist. Ecclesiast. Tom. XXVI,

sæcul. XV.
A.C. 1416.